

PAPATU

— Noi, és una llet de primera; la teva dona me n'ha munyit una copa.

TEATRE NOVELTATS

Gran companyia italiana dirigida per
ERMETE ZACCONI
tots els dies grans estrenes

TIVOLI: CIRCO EQÜESTRE

Gran Companyia Internacional Eqüestre,
Gimnàstica, Acrobàtica, Còmica i Musical

GRAN EDÉN CONCERT

Asalto 12

Music-Hall Concert-Restaurant Parisièn

ALCAZAR ESPAÑOL

Unió, 7.—Gran Cafè Concert Restaurant a la carta dia i nit

LA CRISANTEMA

Teatre Arnau MUSIC-HALL

Tots els dies seccions a les 3 i mitja tarde i 9 i mitja nit

30 HERMOSES ARTISTES 30

prenent part la
tan renombrada

BELLA SOLITA

Gran èxit de la companyia còmic-lírica que dirigeix Giménez-Blat, amb

EL TRIBUTO DE SALÉNICA

Hermosos salons foyer :: :: Entrada lliure

ROYAL CONCERT

Pabelló de Moda :: El Rei dels Music-Halls

ROSETA FORTUNY

Mlle. Liliane Blanquita Gautier Claudin

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

TURÓ - PARK

Esplèndit lloc
d'ATRACCIONS

Obert de 10 matí a 7 tarde

Cafè - Restaurant

SATURNO PARK

Obert tots els dijous a la tarde
i diumenges dematí i tarde

Concerts per la renombrada

BANDA DEL REGIMENT D'ALCÁNTARA

Casa Bastida

Passeig de Gracia, 18

Trajes i Abrics, models anglesos amb panyos de gran chic a 25, 30, 35 i 40 pessetes els millors. Enllins la seva direcció i rebra un Catàleg amb mostres i figurins i un sistema especial que li permetrà pendres la mida a vós mateix; adjuntant un segell de 0'15 s'inclurà un centímetre. La casa contreu el comprou la formal de retocar tot trajo o abric que no vagi a la perfecció. Exemples de fantasia des de 3'95. Pantalons girats de vaix des de 5'95. Impermeable anglesos des de 29 pessetes. Gran assortit d'abricos confeccionats per la casa Curson Brothers de Londres. Camises de frac i de Sport des de 2'95. Una capsa amb 6 colls i 6 punys 2'75. Corbates «dernier cri du Boulevard» a 1'45. Gorres angleses des de 2'95 i berrets anglesos des de 4'95. La casa regala als seus clients, miralls, col·leccions de postals, cigarres, carteres, làmpares elèctriques de butxaca, màquines d'afeitar amb brotxa i sabonera, segons l'importància de les compres. La modicitat en els preus d'aquesta casa i els regals i beneficis que ella ofereix, s'explica per la raó de que sols ven al comptat, condició precisa per a la major limitació dels preus i nivellació dels negocis.

Hores de venda: de 9 del matí a 7 i mitja de la tarde

IMPOTENCIA

Quan hagin fracassat tots els tractaments sense obtindre resultat, acudiu al

Carrer del CARME, 56. Clinica

i des de el primer dia observareu un assombrós èxit

Marcelino Albiol

Fabricació de làmpares pel gas
i electricitat

Instal·lacions, reparacions

Lloguer i venda a plassos

PONENT, 42

PITS

Desenrotllo, bellesa i en-
duriment, en dos mesos se
consegueixen amb les *Pil-
loras Circasianas* del doc-
tor Ferd. Brun, de Berlín.

Vintidós anys d'èxit constitueixen
sa millor propaganda.—6 pessetes
l'ampolleta.— Alsina, Passatge del
Crèdit, 4; Ferrer, Princesa, 1; Oliver,
Hospital, 2; Segalà, Rambla de les Flors
4, y demés Centres d'Espectacles. Enviar
6'50 pessetes en sellos a J. Pous Arxer,
Marqués Duero, 84, pral., i se rebra
reservament certificat.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Pelayo, 39
Hores, de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
ESPAÑA, trimestre. Ptes. 2
ESTRANGER, 3
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsables
els seus autors.—No's retornen els originals.

PAPITU

TERCERILLES

Estem en plena retirada.

Se retira el *Bombita*.

Se retira el *Minuto*.

Se retira el *Machaquillo*.

Se retira la *Pastora Imperio*.

Se retira la *Rosari Pino*.

Se retira el *Vicens Pastor*.

Se retira en Romanones.

En el sí de les famílies hi regna un esperit d'imitació que ha de preocupar als que estimen la patria i als seus fills. Ja no hi ha senyora que no digui confidencialment al seu marit:

—Mira, Papitu, procura retirarte a temps.

••

Parlant de la retirada del Bombita, *La Tribuna* deia el dissabte:

—«En Francia conocen a Bombita, saben si se abría de piernas o no i si le imitaban las admiradoras de su suerte...»

L'autor de l'article no dona més detalls sobre les obertures del Bombita i de les seves admiradores. Precisament en aquest obrir-se de cames del Bombita hi trobaven els aficionats molts pels, que ignorem si ell els haurà trobat en les senyoretes que imiten la seva sort.

••

Tothom ha cantat la grandiositat de la manifestació per la Mancomunitat. N'hi anaven d'homes! Tants com llegidors del PAPITU.

A l'entrar a les Rambles, el soroll dels aplaudiments va assustar als aucells que en grans vols s'extingueren pel cel com núvols. La gentada aixeca'ls caps per a veure aquell espectacle original i bonic. La nova s'extengué desseguida pels carrers que donen a les Rambles. Les nostres amigues del carrer de l'Hospital al saber-ho se llançaren al carrer, totes contentes. Volien també aplaudir, i veure els vols dels pardals.

—Aon aneu?—els hi preguntaven.

I elles, amb crits d'entusiasme, responien:

—A la Rambla, a la Rambla! A aixecar pardals...

Diferencia

Quina és la diferencia que hi ha entre un negre de l'Àfrica i un porter de casa bona?

Es molt senzill: Quan a un negre de l'Àfrica li pica una mosca s'adorm (perque en aquell país hi ha les mosques de la són) i un porter de casa bona quan una mosca li pica se desperta.

Cuplets

AI, CALOIO, QUE ETS BADOCHI

(MUSICA DE «EL CHINITO»)

D'un caloio estic enamorada,
es soldat dels de cavalleria;
quan va vestit de gala
sencer m'el menjaria.
Pro el caloio no veu que m'el miro;
si'm mirés veuria com estic...
Veuria que deliro
pel seu pamet tan ric!
Es tan guapo i tan bon moço
que mirant-lo, ai, com estic!

Ai, caloio, ai caloio
no siguis badoc.
Ai, caloio, vull que vinguis
a cremar-te en el meu foc.

••

L'altre dia vaig veure'l que passava,
el seu pas era molt marcial...
li penjava una espasa
que era fenomenal.
Si penjant-li feia tant efecte,
jo pensava amb cor extasiat
l'efecte que faria
veient-la en ple combat.
Quan hi penso, quan hi penso
el meu cor encara bat.

Ai, caloio, ai caloio
no siguis badoc;
Ai, caloio, vull que vinguis
a cremar-te en el meu foc.

Les mil cinc centes senyoretetes que actúen tarde, nit i matinada en els *music-halls* de Barcelona s'han vist considerablement augmentades amb l'obertura de *La Gran Peña*.

Ja no n'hi ha prou amb la clàssica *Buena Sombra*, ni'l distingit *Eden-Concert*, ni'l *Alcázar* casolà i discret; la gent que va per divertir-se augmenta cada nit i vol lo que sigui seu, i ho vol còmode, barato, nou i amb variacions.

La Gran Peña oberta, descongestionarà la sorra dels altres *music-halls*, i'l modest parroquià pendrà d'aprop lo que li donguin.

L'*Arnau* revifa el seu escenari amb la sarsuela «El Tributo de Salénica», en la qual s'hi fa un desori de gracia, de musica, de decorat, de vestuari i d'altres, amb

la *Bella Solita* per fi de festa; per postres, com si diguéssim.

A l'*Eden-Concert* hi debuten les estrelles de cinc en cinc, establint-hi una rivalitat artística i amorosa que tot el públic hi surt guanyant, tant el que escolta com el que estima. La *Novelly* és una de les millors artistes que hem sentit a Barcelona i la *Cerny* l'excèntrica més brillant i original que'ns haguem tirat a la cara, que és el lloc on generalment ens tirem a les excèntriques.

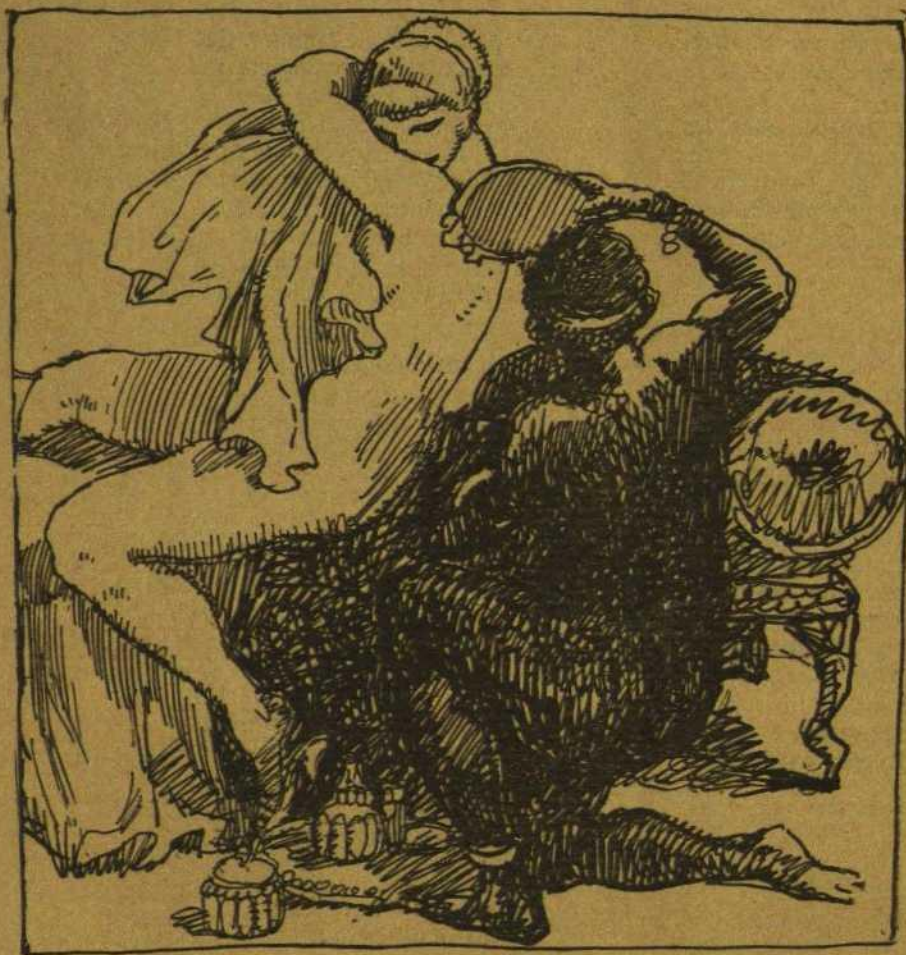
La *Paulette*, gomosa, i la *Georgette*, cantante, deixen entreveure, quan actúen, que en altres llocs més flonjos les esperen.

A *La Buena Sombra* encare la *Verna* hi fa l'estrella amb ovacions diaries.

No sé pas què hi veuen.

Amb èxit seguit i justificat hi ha les *Delmonte* que no baixaran mai de l'apellido; la *Macarena*, la *Haydée* (ai de ella!), la *Carmen Martí* i un floret de moces que s'empassen la claror.

L'*Alcázar* segueix amb *El sátiro y las niñas*, que hi està com el peix a l'aigua amb la *Clavellina* de procedencia madrilenya, hermosa ballarina, i la *Victoria Villanueva*, que vénen a substituir a la simpàtica *Revilla*, avui retirada dels negocis, cosa que tard o d'hora haurà de fer nosaltres, si dura aquesta empena.

—Què fan aquests de «La Canadiense»?
—Posen fils.

MOTIUS CATALANS

De Sant Cugat del Vallès

Sant Cugat, terra de gent a la moderna, enemics dels frares que tanta nomenada han deixat a la població, és terra de motius com totes les terres de Catalunya i d'altres països.

Un dels més coneguts és el de *Càn Tretze*. L'origen d'aquest nom se pert en la nit dels temps i altres diuen que en la nit de nuvis d'un dels avantpassats de la família actual. Tractant-se d'una nit de nuvis i d'un número, cada un suposarà lo que vulgui, però lo més curiós és que'l *tretze* no ve de res de particular ni molt menys, sinó de que'l nuvi va dir als seus companys: «Nois, la meua dona està al punt», i com que'l punt de les dones es *tretze*, tots li varen dir *en Tretze*.

Un dels altres motius del mateix poble és el de *Càl Mossega Pinyes*. Lo més natural seria creure que ve de que un avantpassat mossegava les pinyes que li daven o que donava ell, perquè en això de les pinyes tant n'hi ha per a rebre com per a donar. Els uns diuen que mossegava les pinyes dels pins i així arrancava els pinyons. Es molt de creure, i ens

complau ser partidaris d'aquesta explicació, però un senyor molt entès en aquestes escudrinyacions ens diu que podria venir de que quan se barallava s'hi feia a mossegades, lo qual suposaria que'l motiu no era *Mossega pinyes*, sinó *Mossega a pinyes*.

No volem investigar ni volem anar tan fondo. Els que vulguin saber la veritat i no la trobin, que's toquin els pinyons.

Altres motius: el *Cames de bleda*, el *Noi de càn Palaca*, l'*Hereu de càn Llepa* (motiu molt fàcil d'endevinar-ne l'origen) a *Càn Trompa seca*, i el més bonic de tots, l'origen del qual es conegut, és el de *Portadores*.

L'avi o el besavi den *Portadores*, era un home que li agradava molt la xanfaina. Un dia uns amics d'ell eren a fer un berenar d'aquells en els quals s'hi menja més que en un dinar i en un sopar servits a alhora. Mentres estaven fent el fet, va passar per la font on el feien el besavi den *Portadores*, i al veure que'ls comensals començaven a menjar pollastre amb xanfaina, va dir si li deixaven tastar la guisofa, demanant que li posessin molta xanfaina.

—T'agrada la xanfaina?

—Ja ho crec—va respondre,—me la menjaria a *portadores*.

Musica nova

OTS heu oït les notes armonioses de les trompetes de nou model que usen alguns autos; doncs un de aqueixos amb una

d'aqueixes trompetes a l'entrar al carrer Nou de Figueres d'arribada de l'estranger tocant aquell vals nomenat dels *Apaches*, no pogué anar avant perquè amb ocasió de ser la festa d'aquell carrer alguns dels joves veïns, comissionats per a l'organització de la mateixa, obstruïen el carrer col·locant les garlandes i altres ornaments per a fer-lo bonic.

El conductor, al veure que no podia passar, tocava la [bocina, i com que's tractava d'un ball, els sarauistes se posaren a ballar, i naturalment, com més el *chauffeur* tocava més balladors hi havia.

El dit

En Joanet, xicot d'uns quinze anys, és aprenent d'una merceria i l'altre dia el seu principal l'envià a portar unes mostres a un taller de modistes. Com que la mestressa s'ho mirava i's tingué d'esperar, entaulà conversa amb una treballadora i com a curiositat li pre-

—I vostè, amb què compta per a casar-se amb ma filla?
—Amb una peça llarga que tinc per estrenar.

guntà, ensenyant-li el didal: — Això es per a posar-hi el dit, oi? Quin s'hi fica vostè?

Ella, amb mofa, li respongué: — Jo m'hi fico el dit que'm sembla.

Engany de bona llei

L'avi (63 anys) i el nét (9 anys)

L'avi.—Vetaquí que'l divendres passat, després del dinar, m'en pujava, xano, xano, pel carrer de Mun-taner; la nuvolada anà avançant, començant a resoldre's en ruixat bastant seguit.

En el portal d'un establiment s'hi estava l'amo; vaig notar que, amb tot i mullar-se-li les existències, l'home ho contemplava amb un posat rioler i satisfet...

El nét.—Devia ésser un ximple...

L'avi.—Res d'això: era un jardiner!

—Nola, mai m'està el dir-ho: sóc un tocador de prin era; laig corre els dits que és ungust.

FULLES D'ESTATUA

TRIA DE LES «DAMES GALANTS»

PER BRANTOME

(Sigle XVI)

He conegut una honesta i noble dama que en una bona ocasió que se li oferí per a recullir el plaer de son amic, i havent-li indicat aquest l'inconvenient de que's presentés el marit, que no estava pas lluny, ella ja no va fer-n'hi més cas, i el deixà allí mateix, despreciant-lo per covard; que quan la dama està amorosa, plena d'ardència i fantasia, no vol altra cosa que'l seu immediat contentament, més abundós que reflexiu, car tota reflexió es sols per ella objecte de despit i odi.

Cal lloar la valentia de la dita dama, i de moltes altres a ella parelles, que res temen per a contentar els llurs amors, encare que corrin més perills que un soldat o un mariner en guerra per terra o per mar.

Una dama espanyola, conduïda una vegada per un galant cavaller a les habitacions reals, venint a passar per un lloc amagat i ombriu, el cavaller, amb molt respecte i discreció espanyola, li digué: *Senyora, bon lloc si no's tractés de vostra mercè.* La dama li respongué secament: *Sí, bon lloc, si no's tractés de vostra mercè.* Amb aquesta resposta l'inculpà de covardia per no haver pres d'ella, en tan bon lloc, lo que ell volia i ella desitjava; lo que hauria fet un altre més ardit. Després d'aquesta feta, mai més la dama volgué tenir tractes amb el cavaller.

Una altra dama estava parlant d'amor amb un gentilhome, i ell li digué, entre altres propòsits, que si ell podés passar una nit amb ella arribaria sens dubte a sis assalts i més, tant l'estimulava la seva bellesa. «Us alabeu de molt —li respongué la dama;— a veure si aquesta nit sabreu quedar com diu.» El gentilhome no deixà pas de comparèixer a la cita; mes aquella nit el tocà la malastrugança, i al posar-se en el lloc d'honor fou pres d'una tal convulsió i refredament, que a dures penes sortí del primer assalt. La dama li preguntà: «No feu res més? Aixís, aneu-vos-en, que no us he deixat pas el meu llit com un llit d'hostal, per a que hi vinguessiu a dormir.» El pobre gentilhome sortí; ella en feu molta burla.

Aquest gentilhome hauria sigut més feliç si hagués tingut la complexió del gran Baraud de la cort de Francesc I, que quan intimava amb les dames de la cort solia arribar a la dotzena d'assalts, i a l'arribar al matí, deia sempre: «Dispenseu-me, senyora, si no ho he fet mellor; ahir no vaig trobar-me gaire bé.»

De Càla Vila

IES passats va anar a la Casa Gran el cònsul de Mègic, diplomàtic i fabricant de gallines d'una peça, acompanyant a un senyor que sembla estranger i no ho és, qui, segons diuen, no sé què representa de la nostra terra a l'Exposició de Gant.

El susdit cònsul va presentar al seu acompanyant al senyor Collaso en la següent forma:

—...El Sr. W..., persona qu'a Gant ha treballat molt per Catalunya...

Ja és treballar...

En una discussió llauna sostinguda dies enrera en el Consistori, el mai prou alabat Muntanyola va demanar que's llegissin certs documents que haurien eternitzat la sessió.

—Té una pretensió molt grossa!—va dir cridant en Mir i Miró...

—Ca! No, senyor! la tinc petita—va respondre el mentat regidor.

No sé per què tothom va riure.

En Fabra és un regidor bona persona. Senzill, afa-
ble i sense entendre-hi res, passa per tot i a tot diu
«amén». Sols una cosa per ell es intangible: l'Habana.
No fa molts dies parlaven de bombers en Marial i al-
guns nois de la premsa, i en Fabra va dir-hi també la
seva.

—Per còs de bombers, l'Habana. Allí no s'entrete-
nen com aquí en apagar el foc, sinó que l'isolen i aixís
no's propaga.

—I si el foc es en una casa isolada?—va preguntar-
li en Matons.

—Allavors... s'en entornen. Com que no hi ha cap
casa en perill!

I per a plegar. Un dijous, no fa gaires setmanes, un
regidor de la dreta amb un feix de papers al davant,
anava estampant la firma en els documents que li pre-
sentava un oficial de negociat.

La cosa passava en el brut saló de conferencies, me-
na de casino de desenfeinats amics de regidors. Un com-
pany de Consistori s'assentà al costat del nostre home,
i tot contant-li no sé quin embolic, distretament anà
fullejant els documents que una mica abans estaven tan
ben apilotats i classificats...

—Homel (digué'l regidor a l'adonar-s'en).—Parli de
lo que vulgui, però no m'els remenil!

I are tothom sab que'l bon senyor de la dreta no
pot sofrir que li remenin res mentres firma.

En el dinar que en el gran menjador de la
Ciutat (abans Saló de Cent) va fer-se dies pas-
sats hi figuraven com a segon plat els impres-
cindibles «ous a la crema», com a aliment de
substancia.

Un regidor, quin nom no volem dir per a
no fer-lo tornar vermell, veient que tardaven en
servir-lo, va cridar al cambrer, dient-li tot
cremat:

—A veure, moço, quan m'han de tocar
els ous, a mil!

Ròtuls

En una taverna d'aprop del «Ninot»: *El re-
cuerdo del porvenir.*

—En una sabateria del carrer de l'Hospital:
El Océano de Charol.

—En un herbolari del carrer de Sant Pau:
Hierbas medicinales, vegetales i del Dr. Raspail.

—En una botiga del Poble Sec: *Se alquilan
carretones y se tiran pechos con la boca.*

—En un bar de Sant Andreu: *El Trolley de
San Andrés.*

—Ròtul que hi havia, temps enrera, en un
merendero d'aprop del Besós: *Beba, paga y Bela.*

—De una fàbrica de nines, del carrer de
l'Avinyó: *Fábrica de bebés.—Conposturas de
todas clases.*

Anunci

Hem rebut una targeta comercial que anun-
cia així la mercaderia del seu propietari:

«Novedad práctica para señoritas.—*Cajita
polvera*, conteniendo polvos de arroz clase ex-
tra, perfume concentrado.—*Pruébanse.*

Aviso importante.—Cada caja de 50 polvo-
ritas obtendrán sorpresa-regalo 10 de ellas, que,
además del correspondiente polvo encontrarán
una elegante borlita destinada a la aplicación
del mismo. Precio 10 cts. De venta en este Es-
tablecimiento.»

—Ja no't fas amb en Carlets?

—No; li suaven els peus i m'embrutava els coixins.

Esparraguerenques

I

En la Colonia Sedó, d'Esparraguera, també n'han passades de fresques.

Cert Arcalde que disfrutàrem (que tingué la mala pensada de morir-se) era trempat de debò; trempat i bon jan en grau superlatiu.

L'home no estava gaire al corrent de les lleis; però la paraula «consultaré la llei» la tenia a la boca a cada moment, vingués o no vingués al cas.

Si ho feia o no, això no s'ha posat mai en clar.

Heus aquí, doncs, que cert vespre's presentà a casa seva una dona, plorant, diguent-li que'l seu marit volia entrar al pis per una porta que no era la destinada a l'efecte; en fi, que volia entrar per la porta del darrera, de quina guardava la clau la pobra esposa com una reliquia.

L'arcaldesa's feu un panxó de riure, i l'Arcalde, després de la brometa que's suposa, respongué'l lo de sempre:

—Aneu-vos-en descansada. Jo consultaré la llei i obrarem en justícia.

Veient que passaven dies i l'Arcalde no li deia res, la bona dona s'atreví, un dia que'l trobà pel carrer, a preguntar-li que'n sabia d'allò, no gosant a dir-ho clar perquè els demés no s'en interessin.

L'home, que estava de mal humor (cosa que li passava sovint), respongué amb aquella parla pintoresca que ell tenia i cridant:

—La llei no'n parla d'aquestes coses! Que entri per allà on vulgui!

II

De can Peles, d'Esparraguera.

Se tracta d'una xicota que no és ni alta ni baixa, ni prima ni grossa, ni guapa ni lletja, però que té una cosa que l'afavoreix molt, que és l'extraordinari desenrotllo d'aquella tentadora davantera.

An aquesta xicota, doncs, un dia li preguntava un amic:

—Crec que no festeges amb el P.?

—Cal! Vol ser massa espavilat.

—Que potser volia fer corre els graponers?...

—Una cosa com això; però jo, al filar-lo, com que soc tan pussa, el vaig enviar a pendre vent...

Cinemàtica

En el Cine Bohemia s'ha projectat un d'aquests dies una pel·lícula de la casa Nordisk, que té per nom «Felicitat recompensada». L'argument ve a ser el següent: Una senyoreta que viu feliça amb el seu papà, coneix a un jove, administrador dels béns del comte de X., el qual comte està fent un llarg viatge per Europa junt amb la seva filla. Per lo que's veu, en un dels

quadros la dita noia, que respón al nom de Lolita i que per l'administrador ha deixat a un seu cosí, visita'l palló destinat a habitacions del dit administrador, i quan ne surt no més porta l'ansa del canti. L'arribada del senyor comte i la seva filla resulta un aconeteixement en la colonia i dona lloc a que la filla del noble conegui a l'administrador, que és bastant sapat, i s'en enamori, per lo qual el convida a donar un passeig a cavall; durant aquest la Lolita el veu, causant-li gran contrarietat, i a la primera entrevista li diu lo següent: «No quiero que montes más a caballo con la hija del señor conde de X.»

Bravo, traductor de la casa Nordisk. Des de aquest moment te declarem papilesc. Mira que posar aquestes paraules en boca d'una Lolita tant simpàtica...

Raó

En Pepet i la Trini tenien relacions, i per culpa d'un cosí que sempre posava maranyes dient-li que en Pepet no li era prou fidel, logrà, contra la voluntat dels dos, fer-los renyir.

Al cap d'un any aproximadament se varen trobar i s'aturaren, tornant a recordar aquells temps ditxosos que, aïll ja no tornarien.

Després de preguntar-li si encare el seu cor sentia el foc dels seus petons, ella se posà a plorar, dient que era molt desgraciada, perquè la feien casar amb un xicot que no li agradava.

En Pepet va preguntar-li: —Per què no t'agrada? Que no és un bon xicot?

—Sí —va contestar ella, — però què vols que't digui no m'entra.

—No t'amoïnis, dona —va dir ell mig rient, — quan sereu casats, ja l'entrarà.

Tot passant

Passava l'altre dia pel carrer de Fernando, quan darrera meu sentí la tendra veu d'una noia que deia a un jove:

—Jaumet, quin tall més gros que tinc!

Amb curiositat vaig tombar el cap per a saber on tenia el tall aquella noia, i vaig veure que li ensenyava el dit.

Botiguera

Una noia molt simpàtica entrà en una botiga de roba blanca, i dirigint-se al dependent li digué:

—Vol fer-me'l favor de treure'm faldilles i pantalons?

El dependent feu amb molt gust lo que la noia li demanava, i fins li va treure alguna altra peça per veure si li endevinava el gust.

— Noi, el meu marit ja no fa cas del tall.
— Doncs digues que s'ha tornat vegetarià.

PRINCIPAL.—Amb *La Quinta de Don Juan*, la gent hi ha rigut. L'obra surt bé.

ROMEA.—*Madrigal*, d'en *Cursilex Sierra*, és de la mateixa mantegositat que les demés obres d'aquest *Shakespeare de la Mabonesa*, com li diuen a Madrid.—En canvi, hem d'agrair a la direcció artística de *Romea* la resurrecció de *El barón del Trono Verde*, que és una joia del xisper Ricard de la Vega. Molt bé la companyia.

TIVOLI.—Els *Fredianis* i els *Bartros* son dos números de força. Aixís ho comprèn la gent, que no deixa d'anar-hi.

NOVETATS.—El gran *Zacconi*, que indubtablement és el primer còmic del món, ens ha deixat bojos amb *Lorenzaccio*. Quin artistes!—*Il cardinale Lambertini* és una obra mansoia, que la salva el treball admirable del gran actor. Demà, dijous, va *Otello*. La obra den *Zacconi*!

NUEVO.—El sàinet den Vallmitjana, *El casament den Tarregada*, demostra que'n *Julio* té mà mestre per dialogar amb gràcia. Perque la veritat siga dita, com a riure, en *Tarregada* fa riure de debó. Ha sigut en èxit, que no regategem, doncs autor, actors i públic l'han endevinada. En *Montserrat* va tenir una ovació amb el popular *Crispin*.—*¡Ya está arriba el telón!* ve a ésser la segona part de la revista amb que va inaugurar aquesta afortunada temporada en *Montero*. Volen sapiguer la veritat? Doncs bé, l'èxit de *¡Arriba el telón!*, no té res que veure amb l'èxit formidable que ha tingut *¡Ya está arriba el telón!* D'aquesta feta, en *Montero* s'en va dret cap a l'estatua. Que li farem nosaltres, tots els barrilaires.

SORIANO.—*San Toy* és una deliciosa opereta anglesa den *Siney Jones*. La partitura té un sens fi de números, dels que's repeteixen uns deu o dotze. No's pot negar que ha agradat molt. Els dos finals, engresquen al públic, doncs son vistosos i d'efecte. En la nit de l'estrena hi va haber ovacions per a tots, inclús per la *Pauleta*, que va sortir a rebre l'ovació voltada de totes les nenes.

ESPANYOL.—*Aires de París*, és una opereta que sense ésser res de l'altre món se fa escoltar i aplaudir. Ademés, surt bastant arrodonida.

LES CARNS CONGELADES

Entre'l món, carn i dimoni no hi ha ningú que no aboni la carn, des de que existeix. Carn, que si la feu a trossos hi trobeu pell, sang i ossos on s'hi infiltra tot el greix.

Aixís doncs: a ningú enfadi que la carn tant ens agradi quan de carn som engendrats.
—Carn fa carn,—i ens dona vida;
per més que esclami una dida
—*llet fa llet*,—desventurats!

Mes la llet, d'ont procedeix de la carn que l'esparceix com a primers aliments, per nutrir nostra infantesa, que després ja no es admesa quan tenim caixals i dents.

Vingan doncs carns congelades (mentres no sigan passades,) procedents de l'Argentina. Perque aquí tot se agavella i amb lo bou, moltó o badella qui la encerta la endevina.

Del dilluns fins al diumenge ningú sab la carn que menja ni comprèn si se'l enganya. i si os tireu cap al peix també os passa lo mateix; fins se li pinta la ganya.

Portin doncs de la Argentina forsa carn de bé i bovina que tots ne poguem menjar. Ja que si no hi ha averies la tindrem amb quatre dies pel *Canal de Panamá*.

La boca'm fa salivera al pensar de la manera que podré lográ'l desitg. De passar dies felissos arramblant amb bons *palpissos* i ensopint molts *talls del mitg*.

Aixís, doncs, aprofitem-nos i de carn bona atipem-nos embestint-la sec a sec. Clavant-hi primé ensumada; puig si fa olor de arengada... *salla borni, que hi ha un rec*.

UN DIA ATRAFEGAT

Vaig a conta'ls-hi, per a desfogarme, tot lo que vaig fer el prop passat diumenge i vostès dirán si els tinc prou grossos els motius per a demanar a l'amo que m'apugi la mesada.

VIÑAS
Defensa del «Badalona»

ALSINA
Porter del «Badalona»

GONZALEZ (Ianki)
De l'«Internacional»

Are contin. De bon matí, agafo el tramvia i cap al casal tenístic del «Barcelona L. T. C.» falta gent. Els del tennis, que venen a ser, com si diguessim, una mena d'aristocràcia en el mai prou alabat ram del sport, varen començar a veures les cares i les pilotes pels seus campionats. Are fent-ho i are deixant-ho, va durar la cosa fins a entrada de fosc. Ja'ls dic jo que hi ha afició!

Quin bé de Déu de senyorettes y misses. Res: que vaig sentir-me aficionat i vaig demanar a un senyor amb barba que passejava per allí si voldria ensenyarm'ho. Me va dir «talòs» en anglès. No és que jo sapiga l'anglès, mes amb la cara que va posar-me ho vaig entendre.

De jovent distingit, demanin. Tot lo bo i millor de cada casa, tots elegants i fent la mar de patxoca. Badant, badant, doncs per tot arreu voleiaven pilotes, varen tocar-m'hi les dotze. Fujo, corro, i encare vaig arribar al Frontó Comtal a temps de veure als nois de la «Reial» com li davan a la pilota. En Bo sobre tot va recordar-me d'aquells temps en que jo agafava la cesta. Ai, senyor! Vaig vaig veure-hi an en Bon fent ninots.

Bueno. Amb tot això arribo a casa a les dues. L'arros es covat i la dona rondina. Menjo, suo, corro, surto i cap al foot-ball falta temps. No es cosa de badar. Avui comencen els nostres futboleros aquell cau de raons que'n diuen campionats. Tiro el barret enlaire i el vent m'el decanta cap a can «University». A la porta, en Victorià i en Bacardí prenen les entrades, o millor dit, les haurien pres si la gent hi hagués anat. L'Agustín Periz i els seus del venerable «Català» varen guanyar als del «Polo» després d'un hermós joc de combinació. Bé! val a dir-ho. Els del «Polo» no hi eren. Varen arribar allà les cinc i mitja, tots fresquets amb en Zoilo al cap i encare varen tocar pilota. Amb el «Català» varem veure-hi an en Matifoll i en Lisardo... Alça, amic!

Corro cap al terrer del «Barcelona». S'ho feien de valent l'«Espanyol» i l'«Inter». En Berrondo va rebre una carícia de l'Armet, amb tota resignació. En Gibert va tenir més feina de la que volia. En Sanpere... jàbre! En Panitz tenia un panitz! Els demés... pstch! De l'«Inter» en Torralba i el Ianki. Feia d'home de les raons en Casellas, que va celebrar tres conferències amb el «distinguido público». El quedar bé no costa res, oi, noi!

Com que's feia tart, vaig anar-m'en. Després varen dir-me que l'«Espanyol» havia fet dos *goals* i n'havia rebut un. Vaja! Una cosa ben entesa.

D'allí a l'«Espanya». Molta gent amb bello sexe i tot. Lo primer que vaig veure va ser a l'Irizar, aquell que «hace que se va y vuelve». Després una pila de gent coneguda. Jugaven el «Barcelona» amb els del «Badalona», i està clar, els de casa varen guanyar. En Morales va fer pinyes i en Reguera de jutge. Dues coses mal fetes. D'allí al «Polo». Ja es corre, veritat? El «T. D. H.» i l'«Uni» varen anar a pinyes. Els primers varen fugir quan ja rebien. En Doncos, jutge ideal pels partits de batu, a i mastegot, va omplir un acta que li va costar dos hores de feina. Sort que hi té la mà trencada! Amb tot això eren les set. Encare vaig tenir temps d'anar al «Deportivo», on repartien medalletes, i de posar-me en comunicació amb el Kàiser. (Parlo del de Badalona, eh?) Va dir-me que l'«Avenç» havia clavat sis tantos a l'esquena del «Numancia». Ansial! Això si que's avenç...

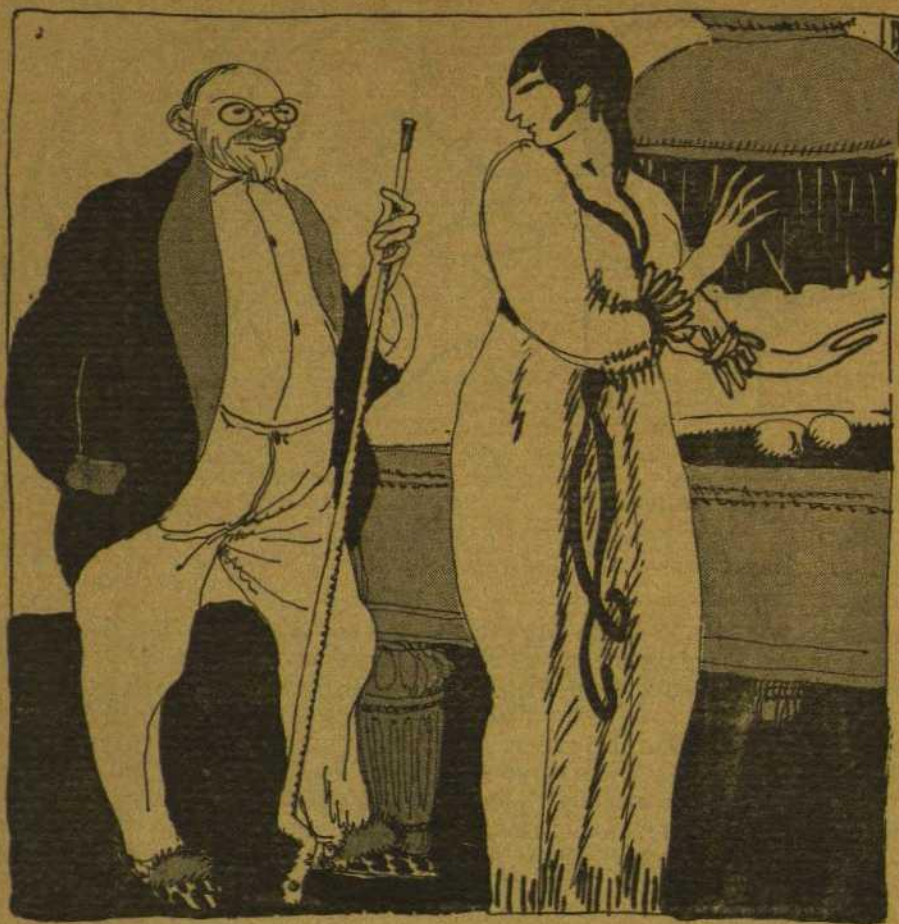
I a les vuit tornava a casa, cansat, empolsat i amb la roba suada.

I are diguin vostès si no tinc raó al demanar l'associació, la cadira obligatoria, les vuit hores i el descans dominical. Veritat que sí?

EPIGRAMA

Un cert jove demanava
L'altre dia a donya Agnès
Per lligar-se una ferida
Que un mocador li deixés.
La senyora, compassiva,
La ferida li mirà;
Quan li va veure tan grossa
Tot seguit li va deixar.

—Enguixa't el tacó, que jo't posaré bé les boles.

Perpinyanenques

N'passen unes a Perpinyà, que mirades de lluny semblen bosses i no ho son de bosses, son defectes de la llengua.

Jo, fa poc que hi sóc, i un dia per aquells carrers te sento dues dones que s'esbatucen; m'hi paro, escolto, i sento que diuen:

—A la meva nina no te la posis més a la boca; no ho diguis mai més, xipotera, que té per fringaire a l'Anluane, que'l sol que l'ha embrassada es en Lluís, que és el seu promès.

Noi! —vaig dir-me— això d'embrassar, què deu voler dir?

Després ve una minyona, m'embrassa a mi, i... aixís vaig saber que a Perpinyà embrassar és una cosa molt diferenta de lo que'm pensava.

•••

Un figaro català anuncia lo següent:

«Peluquería Franco-Española. — 39, Calle de langila, 39, Perpignan. — El Dueño de esta Peluquería resien llegado de los prinzipales salones de Barcelona partisipa asus amigos y el publico en jeneral que a cabe de montar un salon con los ultimos adelontos que la siensia reclama sabido es que muchas en fermedades salen de las ramientas que usa el Peluquero, y por esto es de nesesidad una perfeta desinfeccion y limpieza

objetal, de lo que además de las muchas precauciones que la ijiena requiera, encontraran un buen servio de perfumeria lo que ase dar un buen servio. Especialidad en el corte del cabello y barba en laspera de ver me faboresido por alguna de sus visitas me reitero de v. afmo. s. s. q. b. de m.

Francisco Comellas.»

Des de Xile

Hem rebut d'aquell progressiu país el següent:

«Prospecto para la formación de la Sociedad Anónima de la Compañía de Pesca del Pacífico», i d'ell copiem les ratlles que segueixen, les quals fan referencia a lo més important del negoci, que's basa en un capital de \$ 100,000.

Diu aixís: «El material. — En Chile tenemos tres sardinas: la *Clupea sagax*, llamada vulgarmente sardina española, la *Clupea fueguensis* i la *Lynengranlis grossideus*, llamadas simplemente sardinas.

Las tres especies se encuentran fácilmente en nuestros mares i principalmente en la parte central i norte del país.

Durante la primavera i primera parte del verano se varan abundantemente en las playas, perseguidas por otros peces migratorios, especialmente por la «pescada, el jurel i la sierra.»

A Barcelona, durant la primavera, se veuen perseguides per lo que nosaltres ne diem «peix».

De la Borsa del treball

Anunci insertat en una de les pizarres de la Borsa del Treball:

«2881 Mosso-cobrador català, 40 a 50 anys, tingui dos filles joves a les que se'ls donarà treball per a tots junts.»

Anunci

En una botiga del carrer de Fernando s'hi llegeix el següent:]

Tijeras para cortar huevos

Es una gran invenció i pot fer molt servei, però lo que és nosaltres, si de cas ne comprem unes serà per a tallar els ous dels altres.

ENDEVINALLA

Al ficar-la, sempre es dreia;
al treure-la, està igualment,
amb la sola diferencia
que surt feta un mullader.
Moltes dones s'en serveixen,
els homes encare més,
i és de resultats tremendos
amb disgustos o amb plaers.

(Solució al número vinent.)

Solució al número passat

LA FIGUERA

CASTELLANADES

Una senyora de l'aristocràcia catalana, que per semblar més xarona parla el castellà correctament, deia, referint-se als menjars senzills del temps de la seva joventut:

—*Comíamos no dijo nada amanecido con julio verde.*

(La traducció al número vinent.)

Traducció del número passat:

—*Siéntese en el se lo hace*

SENTI'S AL SOFÀ

Eloi (a) Garrofa: Home, això de servir més patates i encare po lrides, seria ploure sobre mullat.—*Un tarragoní*: Potser ho publicarem.—*D. Durim i Tocamals*: No li entenc la lletra.—*Likus*: El cistell d'ous que m'envia són molt grossos i frescos, però no'ls podem servir al públic perquè aquest plat el té molt menjat. Aprofitem-lo altre.—*Pitus*: Verament s'endevina que vostè hi ha posat l'ànima que l'aguanta, però, renoi! quin insult a l'Església Catòlica i quin xisto més gastat!—*Un D La Veu D K P lla DD*: Llàstima que'ls hi manqui novetat, ja que d'ous no'ls n'hi falten pas.—*Jaume Vila*: El protagonista del seu escrit li pot ficar tant de gust com vulgui, però nosaltres no'ns atrevim a publicar-ho perquè es poc nou.—*Egoriam*: El publiquem, arreglat.—*Si Se Ro C.*: Serà publicat. Els xistos, no.—*E. D. T.*: Procurarem complaure'l desseguida.—*Coll Nut*: És massa gastat.—*Ai, la Mare!*: Aprofitem les que no podem ofendre a la Religió i a l'Exèrcit.—*J. R. Kar Daire*: És com si no'ns expliqués res, perquè ni es verosímil ni's pot publicar.—*Una nena de càla Agustina*: És més llarg que la quaresma, i com en aquesta, no hi ha carn.—*Un Que fa de Cos*: Són poc formidables, ja li vaig dir.—*Antoni Ginovart de Morell*: No li entenc la lletra.—*Navajelas*: Tampoc li entenc gaire i lo poc que entenc me sembla molt gastat.—*Torregrassa*: Se fa saber que d'aquesta simpàtica població hem rebut quatre ratlles firmades amb unes ini-

cials que no s'entenen.—*Gom Cala Ba*: Vostè té unalleta que costa molt de desxifrar. Quan l'he tinguda desxifrada he vist que lo que vostè ens envia no's pot publicar perquè es massa fort.—*El Noi fi del Paralel*: Ho publicarem amb gust.

Ramavaro-alcal: Home, això de la sardina ja no's menja ni per la quaresma, i això que és lo més llarg que hi ha, segons diuen.—*Tap i Oca*: Publicarem la qüestió de números, perquè està bé i ens surten els comptes.—*Picarolet*: Sucar el carquinyoli i remenar el mostrari són termes nous, però el concepte es massa gastat. Saludi als de Lloret de Mar.—*Fra*: És massa clar.—*La Broca S. A.*: Això de que tot el qüento s'aguanti sobre la mala pronunciació d'una lletra denota que sols s'aguanta per un fil, i francament, el públic els vol més reforçats.—*Quimeta Batllori Hostal San*: Ja'm dispensarà, però les tres o quatre sortides de que m'parla, jo no les he rebudes. Ni surtides ni entrades.—*A. J. A.*: Les figures i tota la llet que'n pugui sortir resultarien gastades.—*Pestilleta*: Surt.—*Tableau*: Són poc nous, la veritat.—*Si-Se-Ro C.*: Ho trobem gastat.—*Tocam bole*: No té cap novetat.—*Saleri II*: Aprofitem l'última de les cosetes que ns envia.—*S. Enes Ti Ra*: Lo que li guardem a la cartera, sortirà, però lo que'ns envia aquesta setmana te'l xisto poc nou.—*To ka te ka*: Si se'ns acut una manera d'arreglar-ho, aprofitarem la llet. Respecte a la carta trobada que'ns envia, és un document colossal, i com que no és publicable, el guardarem a la col·lecció de documents autèntics. Records als de Mataró.—*Sinteta*: És molt bonic i el publicarem.—*J. Nani*: Aprofitem el xisto.—*F. Sua-los*: Ne farem un xisto.—*Xinagas*: El felicito i el publicarem.—*Ricardo Flores*: Ja s'han publicat, si mal no recordem.—*Uns estudiants que no's miren els llibres*: Lo que'ns envien es massa atrevit.—*S. Maka Ghunt*: No sé com fer entendre als meus estimadíssims corresponents que l'ordre en la publicació de lo que tenen a bé enviar-me obeeix, primer: a lo cronològic, de manera que s'ha de preguntar qui es l'últim; i segon: a les exigències dels assumptes que demanen varietat i altres coses que'm callo. Amb això, faci el favor d'enterrar-s'en bé i fer-ho saber tant com pugui, o sinó sempre hauré d'estar dient la mateixa. Lo que'ns envia aquesta setmana serà publicat quan les dues condicions establertes ho demanin.—*Xinagas*: Està molt bé. Li publicarem.—*Llesagua*: Ho entregarem a l'encarregat de la secció.—*K. S. K. foi*: L'arreglarem.—*Malo Arias*: L'hi entreguem. Lo altre que'ns envia no'ns acaba de tentar.—*Likus*: S'ha de reconèixer que, com tot lo de vostè, està ben escrit, però li manca aquella novetat.—*Papitu LX*: Ja ho varem publicar, que no s'en recorda? St, homel...—*J. M. Trapacer*: I que és trapacer, vostè! Mirarem de treure'n partit.—*Els del palco de l'oncle*: Està bé, però no mata.—*Un que te 11 dits*: Tampoc se li entén la lletra.—*Ki Ki Ri Ki*: No'ns atrevim a dar-ho a llum.—*Visió Quadrilàtera Mollerusena*: Es gastat. Procura enviar notícies noves de Mollerusa.—*Sifilazo*: Seria ofendre a la Religió i a la Moral, que són dues coses diferents però respectables fins a cert punt.—*Un devot*: També és contra la Religió.—*Fava Lluenta*: En vostè tinc el gust d'endevinar-hi un escriptor papitesc. Si procura buscar assumptes nous, me sembla que farem peça. De lo que'ns envia només n'hi ha un que sigui una mica nou i l'aprofitem.—*Un de càl adroguer*: Figures i esbargines! Home, vostè tria la fruita més immoral que troba. Els moralistes tindran raó de queixar-se.—*D. B. Colaborador del PAPITU*: Els anuncis prou que'ls publicarem, però lo que'ns envia aquesta setmana no, perquè es bastant gastat.—*Una Ja*: Se publica.—*Pastanaga*: Acceptat.—*Un que'ls té com un temple*: Home, són molt gastats.—*Nora Cora*: Surt.—*Josep Camps*: Ho aprofitem malgrat ser molt rebuscat.—*Santiago Reloi*: Les guardarem. Lo de l'altra carta te masses ous.—*Kandela*: A vostè'l saludo com un bon escriptor, però l'assumpte que'ns envia és massa nou.—*Rafeleta*: Qui li diu que vostè ens parlés d'ous en la seva grata? Jo n'he més li dic que «qui ous remena, els dits s'en unta».—*Cholo*: L'un és massa gastat i l'altre ofèn la Religió.

L'HUMOR ESTRANGER

—Al Déu meu, si entra!
 —No's pensí, senyoreta, que si vegés certs arrodoniments se podria
 pensar que són els seus confreres.
 —Sort que'ls meus son esfèrics.

—Es dir que't poses els meus vestits?
 —Els senyorets diuen que m'estàn més bé que a vostè.

—Diuen que tot arriba, però els cavalls que jo he jugat no arriben mai.

—Quina pena! Hauré de tenir un fill perquè no siguem tretze a taula.

DR. SERRALLACH

Consulta econòmica: De 7 a 9.—jovellanos, 9

Especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinàries
Pelayo, 40—De 12 a 2 i de 6 a 9. — Festius de 10 a 12

Per a montar
amb comoditat
y sense fatiga
compreu bicicleta

SANROMA

Balmes, 62 - Telefon, 1445
BARCELONA

LADILLAS (Cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (Carrer Nou)

LES INJECCIONS I LAVATGES

en els fluxos recents, generalment ademés d'allargar la curació solen produir complicacions. El sàndalo i l'arheol esmortueixen al principi la malaltia, però tenen l'inconvenient de que en general no l'acaben, puix deixant de pendre'ls surt altra vegada el mal, lo que fa que novament se tori a pendre'ls mateixos arheol i sàndalo i s'esmortueix altra volta; se deixen de pendre i ve altra vegada i sempre aixís, no conseguint altra cosa que fatigar els ronyons, produint dolors molt forts.

Amb les antigues especialitats Paradell res d'això succeeix, i en pocs dies i sense perill s'arriba a una absoluta curació, sense ulteriors conseqüències, gastant relativament poc, lo que està provat fins l'evitència per vintisis anys d'èxit.

DEMANEU "ANIS PAPITU"
I LICOR "ORO LÍQUIDO"

Pera ostres fresques i demés marics
EL CANTÁBRICO Santa Ana, 24
Obert dia i nit

DR. CAMPS

VIES URINÀRIES
Aplicació intravenosa del 606

Consulta particular: Ronda Universitat, 14, pral. 1.ª - De 3 a 5. Consulta econòmica: Fusteria 2 i 4, 1.ª - De 12 a 1 i de 7 a 9

IMPOTENTES

CONSULTE VDS. A SU MÉDICO SOBRE LA EFICACIA Y EL CARÁCTER INOFENSIVO DE LAS TABLETAS DE

ANDROSTHENINA

(Yohimbina Spiegel)

RECOMENDADAS POR TODAS LAS EMERGENCIAS MÉDICAS

DE VENTA EN TODAS LAS FARMACIAS

Fabricado por la QUÍMICA FÁBRICA GUESTROW-Guestrow (Alemania)

Centre de venda al per major de periòdics i setmanals
= i tota classe de llibres =

Corresponsal directe

Elisabeta, 17, tenda

BARCELONA

Miquel Guerrero

CLINICA

MATRIU

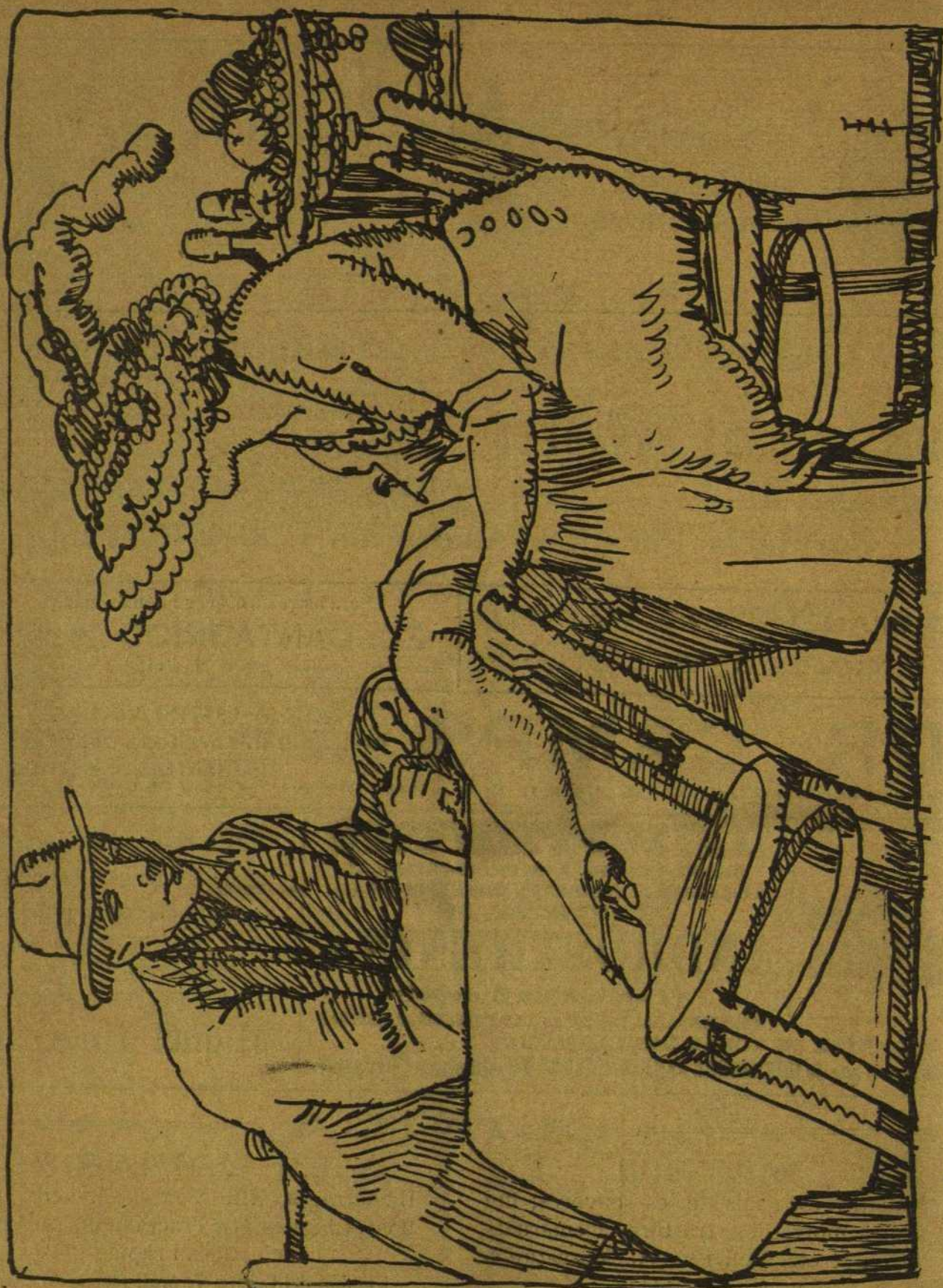
Malalties especials de les senyores; fluxos, hemorràgies, trastorns menstruals, anèmies, etc. Pell i cabell. Massatge de la cara. Depilació.

De 4 a 5: De 6 a 8 (econòmica) i a hores convingudes. Correspondencia

VIES URINÀRIES

Blenorràgia, Sífilis, Veneri, Chancres, Bubs, Llagues, etc. Tractaments racionals científics i ràpids.

Rambla del Centre, 7, pral. (davant del Liceu)

- Si vols que un marit sigui feliç, procura que la dona estigui en bona posició.